

הבאר

ביטאון לתורה ולחסידות

יו"ל ע"י מוסדות "באר יעקב" נדבורנה אלעד - בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בס"ד | ערש"ק פרשת ויקרא - זכור | ח' אדר א' תשע"ו | גליון מס' 101

השבוע
בגליון

♦ בצל כנפיק יחסיון - דביקות בצדיקים - הדרך לדביקות בה'
♦ פרפרת לפורים - לבני המן היה דין 'ממונות'?

♦ באר מים חיים - סגולת יום הפורים למחיקת היצר
♦ פניני הבאר - המן לוקה בכל שנה ושנה

פניני הבאר

פנינים והנהגות מגדולי הדורות

הכאת המן

תמחה מלשון הכאה

רמז נפלא מצא **הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל** בהכאה המן, וכה כתב: הנה כל מצוות דרבנן יש להם סמך ושורש מן התורה, דהיינו תיבה שיש לה ב' פירושים חששו חכמים לשניהם, כגון: והניף את העומר, פי' תנופה והרמה, ויש לפרש גם מלשון מניף בנפה על כן אמרו חז"ל (ראה מנחות עו): שצריך להניפו ב"ג נפה. וכן יום כיפורים נקרא יום מחילה, ויש לפרש ג"כ מלשון תופים ומחולות, על כן בנות ישראל חולות בכרמים (ראה תענית כו). וכן כאן "תמחה את זכר עמלק" יש לפרש מלשון מחי ומסה (לשונות של הכאה) בשעת זכר עמלק.

עוד דרשו 'בעלי הרמזים' וחקרו שהשם 'המן' מופיע במגילה חמישים וארבעה פעמים, לרמז 'וגם את הגוי אשר יעבידו ד"ן אנכי' ד"ן כמספר 54 פעמים שמופיע במגילה, ומכים בהזכרת כל שם ושם ודפח"ח.

אמרי פנחס - פורים

המן לוקה בכל שנה ושנה

טעם שמכים את המן בקריאת המגילה, מרגל בפומייהו דאינשי, ש'המן לוקה במכות הללו בכל שנה ושנה בניהונם', ונראה לבאר על דרך שדרשו חז"ל במכילתא סדר בא, שבמכת בכורות לקו גם בכורות המצרים שכבר מתו - בקברם. ובזה פירושו המפורשים כוונת הפסוק (תהלים קה, לו) 'יורך כל בכור בארצם' (כלומר שהכה כל בכור אפילו ב'ארצם' - אלו שקבורים בתוך 'הארץ' ודו"ק).

כמו כן בהמן לוקה הוא בהיותו בארץ, וזהו רמז הכתוב (שם כא, יא) 'פרימו מארץ תאבד' שרמז **הרב החיד"א בספרו דבש לפי** (מערכת פ' אות מ' ד"ה אפשר) פרימו - אותיות פורים יעו"ש. והכוונה כי פורים מארץ תאבד המן הרשע שמת, והרי הוא קבור בארץ - ומשם תאבד ע"י ההכאות.

רוח חיים (ס"י תרצ"ו אות ט) - הגה"ק רבי חיים פלאגי

זמני השבוע

מוצאי שבת	הדלקת נרות שבת
זמן גאוניס: 6:28 זמן ר"ת: 7:06	5:22

שקיעה	סוה"ש ותפילה
יום ג' 5:54	יום ו' 5:52
יום ד' 5:55	שבת 5:52
יום ה' 5:56	יום א' 5:53
יום ו' 5:56	יום ב' 5:54
	תפילה 9:12 7:55
	תנאי והגרי"א: 9:41 8:39

באר מים חיים

דברי אלוקים חיים מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

יום הפורים מסוגל לתשובה ואפשר למחוק בו את היצה"ר

וכן להנהיג לדורות. אך מרדכי הצדיק ידע שמדרך כזו הוא לא יגיע לכולם, אלא יש לעלות מעט מעט, עוד דרגה ועוד דרגה. וזהו אכן הכח של פורים - שידועים שאפשר לעלות ולהתעלות כל הזמן.

וכבר נפסק אשר "כל הפושט יד", וי"ל שכל אחד צריך לפשוט את ידו ולבקש מעומק ליבו כוחות רוחניים, שיוכל ללמוד, להתפלל, להיות יהודי, ולעבוד את השי"ת באמת ובשמחה, ואזי "נותנים לו" - את הרוחניות, וממילא באה לו גם הגשמיות, משום שמתברך בברכת התורה.

ידוע מה דאיתא בספ"ק על הימים הגדולים ימי פורים ושורן פורים, שתשועתם בכל דור דוד, והימים האלה נזכרים ונעשים בכל שנה ושנה, שבכל שנה ישנם ניסים שהיו בימים ההם בזמן הזה, וכל יהודי מרגיש

הארה. כמו שידוע מהרה"ק הרבי ר' מרדכי'לה זי"ע, שבכל עת מצוא היה מדליק נרות רבים, ואמר על מאמר הגמ' (מגילה ב.) "אימא שיתסר ושיבסר", שהה"א של הגמ' עצמה עלתה לו הרבה כסף, כי בימים אלו לבד היה מדליק מאה ושישים נרות. הרי שהרגיש האורות גם לפני ואחרי היו"ט.

והנה, מגילה הוא לשון גילוי, וכידוע שבמגילה ישנם שמות רבים של הקב"ה, אך כולם הינם נסתרים וברמז, ואין אחד מהם גלוי. וזהו **סימן גדול שצריך להתפלל על הגילוי, שתתגלה מלכותו ית"ש בהנהגה גלויה ולא בהסתתר פנים. וכפי שכתב מורא החתם סופר זי"ע, דתיבת "מגלה" בר"ת להעביר גילולים מן הארץ. שיהיה גילוי של רוחניות, ויתגלה האור.**

יעזור השי"ת, שיהודים הצריכים רפואות וישועות - יוכלו לפעול זאת בימים אלו, ונוכה לתיקון השלם, כפי שכתבו בספ"ק: "הן גאלתי אתכם אחרית כראשית", "אחרית" - זה אדר, ו"ראשית" - זה ניסן שהוא זמן הגאולה, ונוכה בחיים בחינתו לראות ניסים ונפלאות ולזכות לבנין בית מקדשנו ותפארתנו בב"א.

(שוה"ט פורים תשע"ג)

הנה, פורים הוא זמן של מחיית עמלק, ועמלק כידוע רומז על היצה"ר, כמש"כ (דברים כה, יז) "זכור את אשר עשה לך עמלק". לכל אחד ואחד, בכל דור דור, נוטע היצה"ר בבני ישראל קרירות. "אשר קרך בדרך" (שם יח) - שבמקום לעבוד את השי"ת בשמחה ומתוך תשובה אמיתית, אומר היצה"ר שאי אפשר בשום פנים ואופן לחזור בתשובה.

אך בפורים זהו הזמן לזכור, שהשמחה הגדולה ביותר שיש בעולם היא, שאפשר לחזור בתשובה שלימה. הרבש"ע נתן לכל אחד ואחד חלק אלוך ממעל,

כ"א לפום דרגא דיליה, ונתן כוחות לחזור בתשובה. על אף שהיצה"ר מנסה להחדיר קרירות בליבנו, **בכל אופן צריך להיות בדרגה של "לא תשכח", וכפי שביאר המגיד מקאניץ זי"ע, דתיבת "תשכח" פי' תש-נח, דצריך להיזהר שלא להיכנס לעצלות.**

ביום הפורים יש לזכור את החיוב של "מחה תמחה", שאפשר למחוק את היצה"ר ולחזור בתשובה. לכל יהודי ממש יש את הכוחות והכלים לכך, כמ"ש רבינו שלמה אלקבץ בספרו 'מנות הלוי' עה"פ (אסתר ב, ג) "ויפקד המלך פקידים", דהיינו שכאשר נשמתו של אדם יורדת לזה העולם, מפחדת היא שמא לא תוכל לעמוד בנסיגות של האי עלמא, ולכן "ויפקד המלך" - מלכו של עולם, "פקידים" - דהוא היצר טוב, שיעזור לאדם להתמודד עם הנסיגות, כמאמר חז"ל (קידושין לו:) בראתי יצר הרע, בראתי לו תורה תבלין, כל דף גמרא-רש"י הוא נגד ה"אשר קרך".

ובספרים הקדושים פירשו עה"פ (שמות כ, כג) "ולא תעלה במעלות על מזבחי", כי אל לא לאדם לחפש לו דרגות ולעלות ולהתרומם במהירות, אלא דרכי העליה האמיתית בעבודת השי"ת הן, **לעלות לאט לאט. ללמוד עוד דף גמרא, עוד משנה, להוסיף מעשה טוב נוסף, לעמוד בתפילה אמיתית, רק עי"ז ניתן לכבוש את היצה"ר.** וכן ביאר הרמ"א בספרו 'מחיר יין' עה"פ (מגילה ה, יד) "יעשו עץ גבוה חמישים אמה", שהמן הרשע רצה לעלות בבת אחת לשער הנו"ן,

בצל כנפיק יחסיון

במעלת ההתקשרות והנסיעה לצדיקים

הרה"ג יחיאל פוירשטיין שליט"א | ראש חבורת הבחורים באלעד

ברגשי התעלות והדרת קודש, נוסעים אנחנו אל המקום, נאיש אחד בלב אחד, בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, לשבת קודש המתאחדת בתורתך, לעלות ולהתעלות בנועם ה' במסילה ונתב הענש"ט הק' ותלמידיו, להתענד באהבתך ובראיתך.

שומה עלינו לבאר במעט קט, הנחיצות והחובה להתקשר ולהתדבק בצדיקים, והתועלת העצומה ברוחניות וגשמיות הנשפע לאדם מזה. ע"כ אלקטה נא באמרים מדברי תלמיד, אור שבעת הימים מרן הענש"ט הק' המלהיבים ומעוררים לב האדם לזה.

מאמ, ה' הצדיק הדבוק בה' יעורר עליו רחמים" (פר' חיי שרה). **גודל** מעלות הצדיקים, אשר כל הנלוים אליהם זוכים לבוא למידת היראה" (פר' תולדות).

ידוע פי' הספד"ק על מאחז"ל עה"פ "מה ה' אלוךך שואל מעמך כי אם ליראה, והקשו, וכי יראה מילתא זוטרתא היא, ואמרו ז"ל אין, לגבי משה מילתא זוטרתא היא. וכבר הקשו כל המפרשים, דאח"כ דלגבי משה, יראה הוא דבר קטן, אבל כיון הרי משרע"ה מדבר אל כל ישראל, אלא דהפי' הוא, דלגבי משה, היינו הנלוים וטפלים לצדיק אמת, להם הרי יראה מילתא זוטרתא, כי ע"י הצדיק אפשר יותר בנקל לבוא למדרגת היראה.

וגם שפע גשמי בא ע"י הצדיק, וכמובא בדברי איש האלוקים הרבי ר' אלימלך מליזנסק ז"ע לבאר מאחז"ל עה"פ "שמעו נא אבירי לב" – אלו הצדיקים, שכולם ניזונים בצדקה, והם נוטלים בזרוע, דהפי' הוא "בזרוע" – היינו הצדיקים שהם קרובים לעולמות העליונים ומוכן לפניהם ליטול השפעות בידם, כאדם שהוא קרוב אבל איזה דבר ונוח לו בקל ליטול בידו, כן הצדיקים, והוא "ישכון חצריך" דהיינו הצדיק הוא שוכן בחצרות קדשך העליונים, ונוטל משם השפעות להשפיע לנו, והוא "נשבעה בטוב ביתך" שעיד"ז גם אנחנו נשבעים בכל טוב ביתך העליון, והבן, עכ"ל.

ובפרשת בהר כתב ה"תפארת שלמה", וז"ל: והרמז, כי בזכות הצדיקים אשר בארץ באה פרנסה לכם לאכלה וכו', עיי"ש.

השפעת הצדיק לעולם

ונסיים בעובדא מופלאה שסיפר הגה"ק ר' יהודה'לי הורוויץ מדז'קוב-ירושלים זל"ה, שבימי ילדותו בעיירה טורנא הכיר שם איזה רובל יהודי בא בימים, שהיה ירא שמים מרבים, ולפלא הי'ה הדבר בעיניו, כי רובל המחזיר בעיירות עפ"י רוב היה יהודי פשוט, והיה קשה לעמוד בנסיגות של שמירת עיניים, מאכלות אסורות וכדו' שנגרם ע"י הסיבוב בעיירות וכפריים ובבתי הנכרים, ועכ"ז היה זה הרובל ירא שמים בתכלית, והפציר בו ר' יהודה'לי ז"ל שיגלה לו סודו, לאחר הפצרות נענה וסיפר: שבנערותו לקחו אביו אל הרה"ק ה"דברי חיים" מצאנז ז"ע להניח תפילין בפעם הראשונה, ובעת אמרו פסוקי "וארשתין" בכריכת הרצועות על האצבעות, טעה והגה תיבת "וידעת" בקמץ (טעות נפוצה), והרה"ק תיקנו בקול גדול וקרא: "וידעת את ה'!" (בשוא), והנה הגם שכוונת הרה"ק היה רק לתקנו בניקוד הנכון, עכ"ז קול הקורא הזה שיצא מפי הצדיק אינו מניל לו להכשל בעון ח"ו, וכשיש לו איזה ניסיון והתגברות היצר, מיד הוא שומע קול הכרוז "וידעת את ה'..."

ובאמת אפי' ראיית פני הצדיק ועבודתו הק' די בהם להצית אש קודש בלב האדם, ולעוררו לתשובה ולעבודת ה' בשמחה ויראה ואהבה, כמו שהמליצו הספה"ק על מאחז"ל: בראי"ה בעלמא קנה.

יה"ר שנוכח להסתופך בצל צדיקי הדור, ונוכח לכל ההשפעות ברו"ג לעשות נח"ר לבורא ית"ש באמת כה"י.

פעמים מושבת לשבת והיה ניעור אלף לילות לעסוק בתורה, ועכ"ז לא הרגיש בנפשו תיקון השלימות עד אשר בא אל הרה"ק המגיד מוהד"ב ממעוריטש זל"ה, ותיכף נגמר תיקונו כראוי, כי הטעם שנותן הצדיק בעבודתו היא העיקר, עכ"ל.

הצדיק - צינור ההשפעות ברו"ג

ובפרשת וישב כתב וז"ל: בזה יש להבין טעות השוכטים שהיה עולה בדעתם לדעות את עצמם, פי' שהם רועים בעצמם ואינם צריכים לרב ומנהיג, כי כולם קדושים ועובדים הבורא ב"ה בכל לבבם, וזה הרמז בחלומו של יוסף הצדיק וכו', שהיה מרמז להם, אף כי המה כולם קדושים אעפ"כ הם צריכים לו להיות להם לראש ומנהיג, כי הוא צינור כל ההשפעות בבחי'

צדיק יסוד עולם, כי כן היה כוונת הבריאה, שהיה בכל דור צדיק יסוד עולם – "אור זרוע לצדיק, ולישרי לב שמחה", כי ע"י הצדיק הולכים כל ההשפעות, ודבר זה גילה לנו הבעש"ט הק' זי"ע שהפיץ אורו ע"פ תבל, כי בלתי דיבוק חכמים שבדור איננו באפשרי להיות קיום לעולם, עכ"ל.ק.

ורוב ההשפעות הבאים לאדם ע"י הצדיק, בין ברוחניות, בין בגשמיות, הלא המה מפוזרים הרבה בין בתרי ספרו הק' "תפארת שלמה" בארוכה. והא לך מקצת מסערת הדרש:

"כל תפילה וכל תחינה וכל מצוה אשר יעשה האדם בעוה"ז, אין לו מבוא לעלות בית ה' זולת ע"י הצדיק יסוד עולם, אשר אך הוא המוליך והמביא לרצון לפני ה' כל המצוות ומעשים טובים של בני" וכו'. וכוזה שמענו בשם הבעש"ט הק', שפעם אחת אמר ביוה"כ ששלחה היום בתפילותיו כל התפילות הפסולים משמונים שנה שעמדו מרחוק, ועתה העלה אותם למעלה למכונם" (פר' מטות).

"כאשר יודע מרת נפשו שאינו ראוי לעמוד בהיכל המלך לשפון תחינתו לפני הש", אך ההתחזקות, ע"י הצדיק, עזרי

דביקות בצדיקים - הדרך לדביקות בה'

ואלו דברי אלוקים חיים מפי כהן גדול הרה"ק בעל תולדות יעקב יוסף זי"ע על מאחז"ל "ואתם הדבקים בה' אלוכים", וכי אפשר לידבק בשכינה, אלא כל המשיא בתו לת"ח וכו' מעלה עליו הכתוב כאילו דבוק בשכינה. ומבאר, שא"א לבוא לדביקות ה' אלא ע"י שידבק בת"ח ויתקשר אליהם באהבה גמורה. ובה פ"י ג"כ מאחז"ל במכילתא פר' בשלח עה"פ "ויאמינו בה' ובמשה עבדו" – שכל המאמין ברועה ישראל כאילו מאמין במי שאמר והיה העולם, פי' שע"י אמונת צדיקים יוכל לבוא לשלימות האמונה והדביקות בהש"ת.

וידוע המעשה בהרה"ק הרבי ר' זושא זי"ע כשחזר משהותו בצל המגיד הק' ממעוריטש, וחזונו שהיה מתנגד לדרך החסידות, שאלו: מה למד שם? ענה הרה"ק: למדתי שם שיש בורא לעולם. שחק חותנו עליו וקרא למשרתת הפשוטה, ואף היא אמרה כדברים האלו שיש בורא לעולם. נענה הרה"ק הר"ר זושא ואמר: "זי זאגט, און איך ווייס!" [היא אומרת כן, אמנם אני יודע זאת!]

הרי ששלימות האמונה בבורא ית', קנה בצל המגיד ממעוריטש.

והא לך מתק לשונו הק' של הרה"ק ה"תפארת שלמה" זי"ע בפרשת נצבים: ידוע באנשי דורנו, כי בזמנינו העיקר לעבודת ה' הוא להתדבק אל הצדיקים וכו'. וזה הענין פרסם הבעש"ט ז"ל בעולם, שכל מי שמפריד את עצמו מהצדיק, ואומר בלבבו מה לי לסוע לצדיק הדור לבקש תורה מפיו, הלא כמה ספרים קדושים במוסר השכל דרושים לכל חפציהם בתורה ויראת שמים. אבל באמת אין זה כלום, כי ראיית פני הצדיק הוא מבטל ממנו כל המדות רעות וכו' וכל חסרונו ישלים ע"י דיבור חכמים וכו', וכוזה יבוא לשלימות האמיתית.

ומסיים שם בזה"ל: וטוב לכ"א לדבק עצמו אל צדיק אחד, ועל ידו יפיק המלך מלכו של עולם רצונו.

חיות וטעם בעבודת ה'

ההסתופפות וההתקשרות בצל הצדיקים מפיחה רוח חיים בעבודת ה' של האדם ותורתו ומצוותיו נעשים בחיות וחמימות ואש קודש לנח"ר לבורא ית"ש,

וכמאמר הרה"ק מרוח'ן זי"ע לרמז בתיבת מחצית השקל, דהאות האמצעית היא ד' – רומז וצדיק יסוד עולם, והאותיות הקרובים אליה הם ח' י' ח'י, והרחוקים מ"ת רח"ל, לרמז שהקרובים ונטפלים אל הצדיק הם בבחי' ח'י, עבודתם לה' בחיות והתלהבות, משא"כ להיפך ח"ו.

ודברים נפלאים הביא הרה"ק ה"תפארת שלמה" בפר' צו וז"ל: כי כן הוא כח הצדיק לתת טעם בתורה ומצוות שלו להרימים למעלה, וכמו ששמענו מאת הרב הצדיק המנוח מהר' חיים חייקא המדווא זל"ה, שהיה עוסק בתעניות וסגיפום, כמה

אַבֶּל וַחֲפִי רֹאשׁ

פרפרת נאה לחג הפורים

ההיזק בעצם הכלי וכל זמן שלא נשבר יש לו ערך והשוברו חייב.

מענה יש לומר, דלאחר ששפכה בתו של המן את מי השופכין, טרם נפלו על ראשו כבר זרקא עצמה ומתה, ועל כן, לגבי בתו, נחשבת מיד מרגע שהשליכה את עצמה למתה, וכמנא תבירא, ולכן נחשב אביה "אבל", אבל לגבי המן ששפכו עליו את מי השופכין, כל שלא הגיעו השופכין עליו, עדיין אינו חפוי ראש, דהרי זה כמו האבן שנוזק על הכלי, שעדיין לא נחשב הכלי למנא תבירא עד שישבר בפועל ונמצא שקדם שם אבל לחפוי ראש' עכ"ד, ודפח"ח.

בני המן היתה להם דין ממונות

יש מקשים על זה, שרק לענין ממונות כבר נחשב מנא תבירא בזריקת הכלי אבל לענין אבילות צריך שהנשמה תצא בפועל?

ומתריצים האחרונים (ראה בס' להודות ולהלל) שהתשובה לכך בפשיטות, להמן וצאצאיו אין נשמה וכל האבילות עליהם כהפסד ממונות וכלשון הזמר "רוב בניו וקנייניו על העץ תלית" שבניו היו קנייני ממונות, וכמו שאומרים לאדם שמת שורו או חמורו המקום ימלא חסרונך' ולכן שייך שפיר להחשיבה כבר בנפילתה כמנא תבירא עכ"ד.

זורק את החפץ עצמו, לבין אם זורק אבן על החפץ, שרק אם החפץ עצמו נזרק נחשב למנא תבירא, אך לא אם נזרק משהו על החפץ. בביאור סברא זו פירשו שכאשר זרק כלי מראש הגג מונח ההיזק בעצם הכלי ואין לו כבר ערך אבל אם חץ עומד לשברו אין

שכתבו דאם זרק אבן או חץ על הכלי, ובא אחר וקדם ושבר את הכלי, דפשיטא דחייב, ולא שייך כאן מנא תבירא תבר... וסברא פשוטה היא לחלק בין זורק אבן לזורק כלי עצמו.

ומבואר מדבריהם שיש חילוק בין אם

אמרו חז"ל (מגילה טז.) דבתו של המן ראתה את המן ומרדכי זה מוביל את זה, והיתה סבורה שהמן רוכב על הסוס ומרדכי מוליכו, ושפכה על פניו עבית של שופכין, ולאחר מיכן ראתה שזה אביה, ונפלה מראש הגג ומתה. וביארו בזה את דברי הכתוב (אסתר ו, יב) 'אבל וחפוי ראש - אבל על בתו, וחפוי ראש על שאירע לו'.

ומקשים העולם לכאורה קשה הרי קודם נשפכו עליו המים, ורק אחר כך נפלה עליו בתו ומתה, א"כ צריך לכתוב קודם 'חפוי ראש' ואח"כ 'אבל'! אלא מתריצים בדרך צחות (הובא ב'שיח הפרשה') המן היה 'שיינע מענטש', והלך עם כובע בעל שוליים רחבות, כמנהג אנשים חשובים, על כן כששפכה עליו את המים לא הרגיש בהם, כי נשארו לעמוד על השוליים הרחבות, אך אחר כך כשראה שבתו נפלה ומתה, דפק על ראשו 'אוי ווי' מרוב צער, ומחמת כן התקפלו שולי הכובע, או אז נשפכו עליו המים הסרוחים, והשמחה היתה שלימה כפולה ומכופלת...

תירוצו הלמדני של הרוגאצ'ובי

בבי מדרשא מטו ביה בשם הגאון הרוגאצ'ובי (הובא בשלמי תודה, פורים, ועוד) תירוץ למדני משובח, על פי דברי התוספות (במסכת ב"ק יז: ד"ה זרק)

בית המדרש "באר יעקב" נדבורנה אלעד

מיסודו וע"ש כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

תינתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי

הנה ידוע גדול מעלת אמירת כל ספר תהילים להושיע בכל מילי דמיטב ובפרט בימי הפורים הבע"ט נמקובל מסרן הסב"ק הר"ם מנדבורנה, ע"כ הנה להודיע כי בס"ד יתקיים בבית מדרשינו מנין לאמירת

כל ספר תהילים

ברוב עם

בצפרא דיום הפורים, בשעה 5:30, בהיכל בית מדרשנו

תפילת שחרית וקריאת המגילה בשעה 7:30

בברכת א פריילעכן פורים – הגבאים

"מקובל מפי גדולי עולם דסמלה בפורים להשכים בבוקר ולהרבה בחפילה ובבקשה לפני השי"ת על כל דבר הן על בני חיי וזמננו, והן על שאר דברים, ועל כל קרובי ועל כל עם ישראל, ובענין שם הכפרים שהוא שם תפלה כן פורים הוא שם עת רצון מאד וכל העולמות הסוף בשמחה וברצון, וע"ז אמר ד"ר כל הפושט יי נותן לו, וכן הוא מקובל מפי גדולי הצדיקים תלמידי הגבש"ט זצ"ל"

ספר "סגולות ישראל" (סיון טו)

אדר תשע"ז

בס"ד

להיות עושים את ימי הפורים האלה בזמניהם זמני יום הפורים בחצר הקודש

יום ד' תענית אסתר:

תפילת מנחה – 5:15 * תפילת מעריב – 7:00 * קריאת המגילה – תכף אחר תפילת מעריב
שולח"ט ליל פורים – בשעה 21:30

יום חמישי פורים דפרים:

אמירת כל ספר תהילים כנהוג – 5:30
שחרית וקריאת המגילה – 7:30 * לאחר התפילה 'משלוח מנות' טיש
זמני קבלת קהל בקודש פנימה בהאי יומא רבא: אחר "משלוח מנות טיש" עד לשעה 12:30 בדיק
סעודת פורים ו'משתה היין' טיש – בשעה 20:00

22רכת א' פרי"צין פורים

הגאמ"א

מערכת "הבאר" - פקס: 0775558328 | דוא"ל: habeher@gmail.com - מודעות ועדכוני שמחות מתקבלות במערכת עד יום ד' בשעה 17:00